

Tilki ve Kaz

Jane MEADOW

Tilki ve Kaz

Jane MEADOW

Yeşil ormanın kalbinde, nehrin gümüş bir kurdele gibi kıvrıldığı yerde, Greta adında bir kaz yaşırdı. Yumuşak beyaz tüyleri, soluk gri bir sırtı ve nezaketle parlayan sıcak kehribar-turuncu gözleri vardı. Yuvarlak gövdesinin üzerinde, kayışına küçük sarı bir çiçek iliştirilmiş, yumuşak yeşile boyanmış küçük, hasırdan örülmüş bir çanta asılıydı. Her sabah Greta nehir boyunca neşeyle yüzer, diğer hayvanları neşeli bir vaklamayla selamlardı.

Bir g n g ky z  karardı ve yaėmur bardaktan boşanırcasına yağdı. Nehir kabardı ve girdaplandı, kıyılarını aşarak taşıtı. Greta'nın dolaşmayı sevdiği çayır kısa sürede çamurlu suyla kaplandı. Greta kanatlarını çırpıp yüksek sesle vakladı, ama su perde ayaklarının etrafında yükseliyordu. Her taraf su içindeydi ve küçük bir çimen parçasında mahsur kalmıştı. Güvenli bir yol ararken tüyleri endişeyle kabardı.

Tam o sırada tilki Finn oradan geçti. Kızıl-turuncu kürkü loş ışıktaki parlıyor, krem rengi göğsü ve burnu yağmur damlalarıyla beneklenmişti. Boynunda, pürüzsüz bir nehir taşı kolyesi olan basit bir kahverengi deri kordon asılıydı. Greta'yı fark etti ve durdu. 'Merhaba,' dedi nazikçe. 'Mahsur kalmışsın galiba. Yardım edebilir miyim?' Greta kehribar gözlerini kırıştırdı, emin değildi. Herkes tilkilerle kazların arkadaş olmadığını bilirdi, ama Finn'in sesi sıcak ve nazikti.

Finn etrafına baktı ve yüksek bir yere giden güvenli bir yol gördü. 'Beni takip et,' dedi. 'Sığ sudan geçen bir yol biliyorum.' Greta tereddüt etti. Kalbi hızlı çarpıyordu. Ama Finn sabırla bekledi, siyah uçlu gür kuyruğu hafifçe sallanıyordu. 'Güvenli olduğuna söz veriyorum,' dedi. Greta yavaşça öne çıktı ve Finn onu adım adım suyun içinden geçirerek çimenlerin yumuşak ve yeşil olduğu kuru bir tepeye ulaştırdı.

Yakındaki bir daldan serçe Pip, parlak siyah gözleriyle izliyordu. Gagasında küçük bir dal taşıyor ve kuyruk tüylerini heyecanla sallıyordu. 'Gördün mü?' diye cıvıladı yanından ağır ağır geçen porsuk Barnaby'ye. 'Tilki Finn, kaz Greta'ya yardım etti!' Barnaby homurdandı, çizgili yüzü kuşkuluydu. 'Bir tilki ve bir kaz? Arkadaş mı? Böyle şeyler olmaz,' diye mırıldandı, solmuş mavi boyunbağını düzelterek.

Ama Pip meraklıydı. Greta ve Finn'in yanına süzülerek indi. 'Bu çok nazik bir davranıştı, Finn,' dedi. Finn gülümsedi. 'İhtiyacı olan bir arkadaşına herkes yardım eder.' Greta, Finn'e baktı, kehribar gözleri yumuşadı. 'Teşekkür ederim,' dedi. 'Çok korkmuştum.' Finn başını salladı. 'Su yakında çekilecek, ama o zamana kadar bu tepede kalabilirsin.' Greta içinde sıcak bir parıltı hissetti. Belki de tilkiler o kadar da kötü değildi.

Ertesi gün sel suları çekilmeye başladı, ama Greta'nın çayırı hâlâ çamurlu ve güvenli değildi. Finn bir demet taze ot ve kök getirdi. 'Acıkmış olabilirsiniz diye düşündüm,' dedi, onları nazikçe yanına bırakarak. Greta'nın tüyleri yatıştı. 'Geri döndün,' dedi şaşkınlıkla. 'Elbette,' dedi Finn. 'Arkadaşlar birbirlerini kollar.' Greta ottan bir ısırık aldı ve gülümsedi. Hayatında yediği en lezzetli yemektir.

Porsuk Barnaby uzaktan izliyordu. Finn'in Greta'ya yuva için kuru yapraklar getirdiğini ve o uyurken nöbet tuttuğunu gördü. 'Hıh,' diye mırıldandı Barnaby. 'Belki o tilkinin bir planı vardır.' Ama omzuna tüneyen Pip, 'Sadece nazık davranıyor, Barnaby. Nezaket iyi bir şeydir,' diye cıvıladı. Barnaby pek emin değildi. Ormanda uzun zamandır yaşıyordu ve bir tilkinin bir kazla arkadaş olduğunu hiç görmemişti.

Her gün Finn, Greta'yı ziyaret etti. Ona en güvenli yolları gösterdi ve lezzetli tohumlar getirdi. Ona ormanla ilgili hikâyeler anlattı ve komik şakalarla onu güldürdü. Greta ziyaretlerini sabırsızlıkla beklemeye başladı. Temkinli kalbi, güneşte açan bir çiçek gibi yavaşça açıldı. 'Sen iyi bir arkadaşsın, Finn,' dedi bir öğleden sonra. Finn'in kuyruğu sallandı. 'Sen de öylesin, Greta.' Birlikte tepede oturup nehrin akışını izlediler.

Tilki ve kazın haberi ormanda yayıldı. Bazı hayvanlar şaşırdı, ama Pip herkese Finn'in Greta'ya nasıl yardım ettiğini sevinçle anlattı. 'O, eski hikâyelerdeki tilkiler gibi değil,' diye cıvıladı. 'Nazik ve sabırlı.' Barnaby bile onları bir çalının arkasından gözetlemeye başladı. Finn'in yemeğini paylaştığını ve Greta'nın Finn'in kürkünü temizlediğini gördü. 'Peki,' diye mırıldandı Barnaby, 'belki tilkiler hakkında yanılmışımdır.' Ama yine de uzak durdu.

Sonra bir sabah, Greta'nın çayırı sonunda dönebilecek kadar kurudu. Ama Greta endişeliydi. 'Ya su geri gelirse?' diye sordu. Finn, 'Her ihtimale karşı yüksek bir yerde güvenli bir yuva yapmana yardım ederim,' dedi. Birlikte dallar ve yumuşak yosun topladılar. Finn dalları taşıyarak çok çalıştı, Greta da onları yerleştirdi. Pip tepelerinde uçup yapraklar bıraktı. Barnaby bile paytak paytak yanlarına gelip, 'Suyu uzak tutmak için küçük bir hendek kazabilirim,' dedi.

Greta çok duygulandı. 'Teşekkür ederim, Barnaby,' dedi. Barnaby omuz silkti, ama gözleri dostçaydı. 'Eh, Finn başından beri sana yardım ediyordu. Ben de yardım edebilirim diye düşündüm.' Finn, Barnaby'ye gülümsedi. 'Ekibe hoş geldin.' O gün yuvayı bitirdiler ve Greta kendini güvende ve mutlu hissetti. Finn'e, Barnaby'ye ve Pip'e baktı ve kalbi minnetle doldu. 'Bu kadar çok arkadaşım olduğunu hiç bilmiyordum,' dedi yumuşak bir sesle.

O günden sonra Greta ve Finn en iyi arkadaş oldular. Birlikte ormanda yürüdüler ve Finn, Greta'ya en sevdiği yerleri gösterdi. Greta lezzetli tohumlarını Finn'le paylaştı. Diğer hayvanlar onları birlikte görmeye alıştı. Barnaby homurdanmayı bıraktı ve sık sık sohbet etmek için onlara katıldı. 'Sanırım dostluk seni şaşırtabiliyor,' dedi bir gün ve herkes aynı fikirdeydi. Güven, her seferinde bir nazık davranışla büyümüştü.

Orman yeniden huzura kavuştu. Nehir kıyıları içinde kaldı ve çayır kır çiçekleriyle doldu. Greta ve Finn, gün batımını izleyebilecekleri tepenin yakınında sıcak bir yuva yaptılar. Pip sık sık ziyarete gelip haberler ve yuva için dallar getirdi. Barnaby, Greta'nın içinde yüzebilmesi için küçük bir gölet kazdı. 'Sen iyi bir kazsın, Greta,' dedi Barnaby. 'Ve Finn, sen de iyi bir tilkisin.' Finn'in kuyruğu mutlulukla sallandı.

Bir akşam, güneş ağaçların ardında batarken Greta ve Finn tepede birlikte oturdular. 'O gün bana yardım ettiğin için çok memnunum,' dedi Greta. Finn gülümsedi. 'Bana izin verdiğin için çok memnunum.' Ateş böceklerinin küçük yıldızlar gibi parıldamasını izlediler. Greta, güvenin hemen verilen bir şey olmadığını anladı—bir tohum gibi, her nazik söz ve yardımsever davranışla yavaşça büyürdü. Ve Finn'e bir şans verdiği için çok mutluydu.

Böylece tilki ve kaz en iyi arkadaş oldular ve nezaket ile sabrın, en beklenmedik çiftler arasında bile güven inşa edebileceğini kanıtladılar. Diğer hayvanlar dostluğun sizi en güzel şekillerde şaşırtabileceğini öğrendi. Ve ormana yeni bir hayvan geldiğinde, Greta ve Finn onları sıcak bir şekilde karşıladılar, çünkü küçük bir nezaketin harika bir şeye dönüşebileceğini biliyorlardı. Son.